

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3618/2018
02.07.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бисерке Живановић, председника већа, Споменке Зарић, Зоране Делибашић, др Илије Зиндовића и Весне Поповић, чланова већа, у парници тужилаца: АА, ББ, ВВ, ГГ, ДД, ЋЋ, ЕЕ, ЖЖ, ЗЗ, ИИ, ЈЈ, КК, ЛЛ, ЉЉ, ММ, НН, ЊЊ, ОО, ПП, РР, СС, ТТ, ЋЋ, УУ, ФФ, ХХ, ЦЦ, сви из ..., ЧЧ, ЦЦ, ШШ АА1, сви из ..., ББ1 из ... и ВВ1 из ..., чији је заједнички пуномоћник Јаромир Матушћак, адвокат из ..., против туженог „Хемпро колор“ д.о.о., са седиштем у Шиду, чији је пуномоћник Радомир Вујичић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Сремској Митровици Гж 474/2017 од 15.11.2017. године, у седници одржаној 02.07.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Сремској Митровици Гж 474/2017 од 15.11.2017. године

Образложење

Пресудом Основног суда у Шиду П 130/16 од 14.02.2017. године и допунским решењем истог суда од 23.06.2017. године, утврђено је да је тужба тужиоца Предрага Зарића повучена. Усвојен је тужбени захтев тужилаца и обавезан тужени на исплату појединачних износа наведених у изреци пресуде, увећане за законску затезну камату, почев од 25.01.2000. године до коначне исплате, као и износе на име трошкова извршног поступка увећане за законску затезну камату. Обавезан је тужени да тужиоцима на име трошкова парничног поступка исплати износ од 1.476.200,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици Гж 474/2017 од 15.11.2017. године, одбијена је жалба туженог и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, позивајући се на члан 404. Закона о парничном поступку.

Тужиоци су поднели одговор на ревизију.

Према одредби члана 404. став 1. и 2. Закона о парничном поступку – ЗПП ("Службени гласник РС" 72/11... 55/2014), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), а о дозвољености и основаности ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Врховни касациони суд је оценио да у конкретном случају нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији туженог као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. ЗПП, јер нема разлога који указују на потребу уједначавања судске праксе или новог тумачења права, као ни потребу разматрања правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана. Наиме, у погледу ове врсте спора судска пракса је уједначена, при чему евентуална погрешна примена материјалног права не доводи до примене овог института, већ само она која је од општег значаја за остваривање и заштиту људских права и обезбеђење стандарда правичног суђења. Поред наведеног, тужени није доказао да постоји различита судска пракса у идентичној чињеничној и правној ситуацији, односно да се у конкретном случају ради о одлуци која одступа од судске праксе.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 410. став 2. ЗПП, Врховни касациони суд је оценио да ревизија није дозвољена, јер је изјављена против пресуде против које се по закону не може поднети.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да су спорови мале вредности спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 479. став 6. ЗПП, прописано је да у поступцима о споровима мале вредности против одлуке другостепеног суда ревизија није дозвољена.

Сходно члану 30., у вези са чланом 205. став 1. тачка 2. ЗПП, када једна тужба против истог туженог обухвата захтеве више тужилаца који се заснивају на битно истоврном чињеничном и правном основу, вредност предмета спора се одређује према вредности сваког појединог захтева. Односно, када тужиоци немају статус јединствених супарничара, као у конкретном случају, то се вредност предмета спора утврђује према вредности сваког појединог захтева.

Тужба у овој парници поднета је 08.06.2006. године, а вредност предмета спора за сваког од тужилаца, очигледно не прелази динарску противвредност од 3.000 евра према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Како се у конкретном случају ради о спору мале вредности, у коме вредност предмета спора побијаног дела очигледно не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, ревизија туженог није дозвољена, применом члана 479. став 6. ЗПП.

Из наведених разлога, применом члана 404. став 2. и 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Бисерка Живановић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић